

Beretn. ang. den XVII. internationale Arbejdskonference i Genève 1933.

da man anser det for ønskeligt at angive visse generelle Principper, som Erfaringen har vist at være bedst egnede til at fremskaffe en retfærdig, virkningsfuld og passende Ordning af Invalide-, Alderdoms- og Efterladteforsikring,

henstiller man til Medlemmerne at tage følgende Principer og Regler under Overvejelse:

I. Forsikringens Omfang.

1. a) Den tvungne Invalide-, Alderdoms- og Efterladteforsikring bør uden Forskel med Hensyn til Alder, Køn eller Nationalitet omfatte enhver Person, der sædvanligvis udfører lønnet Arbejde.

1. b) Hvor økonomiske, sociale og administrative Forhold gør dette muligt, bør den nationale Lovgivning indeholde Bestemmelse om, at Invalide, Alderdoms- og Efterladteforsikringen skal omfatte ogsaa mindrebedidlede Personer, der for egen Regning beskæftiger sig med Industri, Handel eller Landbrug.

2. Dersom det anses for tilraadeligt at fastsætte en Minimumsalder for Indtræden i Forsikringen, bør denne fastsættes saa nær som muligt ved Alderen for Skolepligtens Ophør og Valget af Beskæftigelse.

3. Fastsættelsen af en Maksimumsalder for Indtræden i Forsikringen er kun berettiget i Forsikringsordninger, i hvilke Retten til Rente er betinget af en Karenstid, og i saa Tilfælde kun for Arbejdere, som, naar de tager lønnet Arbejde som Hovedbeskæftigelse, er for gamle til at opfylde Karenstiden, før de opnaar renteberettigende Alder.

4. Hvor det anses for tilraadeligt at fastsætte (foruden den Grænse for Lønning, som er forbundet med den sociale Forsikring) en Løngrænse for Retten til at komme ind under den tvungne Forsikring, bør herved kun udelukkes de Arbejdere, der som Følge af, at deres Løn ligger over det almindelige Lønniveau, kan anses for selv at være i Stand til at bære Risikoen i Henseende til Invaliditet, Alderdom og Død.

II. Renter.

A. Karenstid og Forsikringsperioder.

5. Den Karenstid, der fastsættes i de Ordninger, som garanterer enhver Person en Rente af en bestemt Størrelse eller en Rente, der varierer med den Løn, der kommer i Betragtning ved Rentens Fastsættelse, bør indskrænkes til en Bidragsperiode, der ikke er længere end strengt nødvendigt for at udelukke Personer fra at indtræde i Forsikringen for at opnaa utilbørlige Fordele og for at sikre, at man opnaar et vist Vederlag for de tilsikrede Ydelser.

6. Ved Invalide- og Efterladteforsikringen bør Karenstiden i intet Tilfælde overstige 60 Bidragsmaaneder, 250 Bidragsuger eller 1500 Bidragsdage, og ved Alderdomsforsikring bør Karenstiden ikke overstige det dobbelte af dette Maksimum.

7. De Perioder, hvor den forsikrede er arbejdsudygtig paa Grund af Sygdom, Barsel, eller er arbejdsløs uden egen Skyld, bør indenfor de foreskrevne Grænser medregnes i Karenstiden, selv om der ikke i saadanne Perioder er betalt noget Bidrag fra Syge- eller Barselsforsikring eller af en Arbejdsløshedskasse.

8. a) De Forsikringsordninger, der begrænser Gyldigheden af den paa erlagte Bidrag grundede Ret, bør garantere Bibeholdelsen af denne Ret i mindst 18 Maaneder efter Betalingen af det sidste Bidrag. I Ordninger, hvor Bidragene gradueres efter Lønnen, forlænges denne Frist til mindst $\frac{1}{3}$ af den samlede Periode, for hvilken der er betalt Bidrag siden Forsikringsforholdets Begyndelse (med Fradrag af de Perioder, for hvilke Bidrag ikke er krediteret Vedkommende). Ved Beregningen af denne Frist bør de Perioder, i hvilke den forsikrede har været arbejdsudygtig paa Grund af Sygdom eller Barsel, eller uden egen Skyld har været arbejdsløs, eller har været indkaldt til Militærtjeneste, ikke regnes som Perioder, for hvilke Bidrag ikke er krediteret Vedkommende.

8. b) Enhver yderligere Bibeholdelse af Retten til indbetalte Bidrag kan gøres betinget, enten af en Genoptagelse af Bidragsbetalingen i Henhold til tvungen eller frivilligt fortsat Forsikring, eller af Betalingen af et mindre Vederlag for Bibeholdelsen af denne Rettighed. I de Ordninger, hvor Bidragene gradueres efter Lønnen, og Renten varierer med Forsikringstiden, bør Genoptagelsen af Betalingen af Bidrag medføre Forøgelse af de Rettigheder, der er ved at blive erhvervet.

9. En Person, der tidligere har været forsikret, bør kunne generhverve tabte Rettigheder ved Betaling af et fastsat Antal Bidrag i Henhold til tvungen eller frivilligt fortsat Forsikring. I de Ordninger, hvor Renten varierer efter Antallet eller Beløbet af krediterede Bidrag,